

УКРАЇНЬСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ПАРАФІЯ

СВ. ЙОСИФА ОБРУЧНИКА

ST. JOSEPH THE BRETROTHED

UKRAINIAN GREEK-CATHOLIC CHURCH

5000 N CUMBERLAND AVE, CHICAGO, IL 60656

773-625-4805 WWW.STJOSEPHUKR.COM STJOSEPHUCC@GMAIL.COM

VERY REV. FR. MYKOLA BURYADNYK - PASTOR

VERY REV. FR. BOHDAN NALYSNYK - ASSOCIATE PASTOR

REV. FR. ANDRIY DELISANDRU – ASSOCIATE PASTOR

REV. PROTODEACON MARKO KRUTIAK

НЕДІЛЯ БЛУДНОГО СИНА

«Яких благ я був позбавлений у моїх поневіряннях, якого царства я був позбавлений? Я розтратив скарб, який отримав від Тебе, і заблукав далеко від Закону Твого. Нажаль, убога душе моя, ти будеш видана до вогню вічного, але перед кінцем життя взивай до Христа Бога нашого: прийми мене, Господи, як блудного сина, і помилуй мене» (вечірня, Неділя блудного сина) Цього ранку різкий тон перериває недільні псалми хвали.

Це 137 псалом, який називається «Скорбота і надія на вигнанні». Це крик скорботи і болю єврейського народу, коли він був у вигнанні. «Біля річок Вавилону, там ми сиділи і ридали, згадуючи Сіон. Там наші поневолювачі знущалися з нас і просили нас співати радісних пісень – ой, як ми співаємо пісню на чужині». Цей псалом використовується тричі, коли ми готуємось до періоду Великого посту. Наш галицький розспів до Псалма надзвичайно зворушливий. Церква використовує цей псалом, щоб нагадати нам про стан вигнання, в якому ми перебуваємо – про наше вигнання з нашого дому з Богом. Прочитайте весь псалом. Це зачепить вас і багато скаже про значення молитви.

Цей псалом показує молитву в екстремальних ситуаціях. Ввічливих і благочестивих слів недостатньо. Це слова горя, гніву та порожнечі. Тут немає красивих слів. Ця молитва є екстремальною. Це вид молитви, який є пристрасним у своїй повноті чесності.

Молитися так означає жертвувати свої бажання і себе, якими б вони не були, Богові і знати, що Бог любить нас такими, якими ми є. Це крик людини у вигнанні, така молитва, яку б кричав блудний син: «Я хочу додому!» «Хочу додому» — це наша молитва і ба-

SUNDAY OF THE PRODIGAL SON

“From what blessings have I been deprived in my wanderings, from what kingdom have I been deprived? I squandered the treasure I received from You and have

wandered far from Your Law. Alas, oh my poor soul, you shall be delivered to the eternal fires, but before the end of life, cry out to Christ our God: Receive me, O Lord, as the prodigal son, and have mercy on me” (vespers, Prodigal Son Sunday)

A harsh tone interrupts the Sunday psalms of praise this morning. It is the 136th (137) psalm, called “Sorrow and Hope in Exile”. It is cry of grief

and pain of the Hebrew people when they were in exile. “By the rivers of Babylon, there we sat and wept as we remembered Zion. It was there that our captors, our oppressors taunted us and asked us to sing songs of joy – oh, how can we sing a song of joy on alien soil”. This Psalm is used on three occasions as we prepare for the season of Lent. Our Galician chant for the Psalm is exceptionally moving, a haunting melody. The Church uses this Psalm to remind us of the state of exile we are in – our exile from our home with God. Read the entire Psalm. It will offend and shock your sensibilities. It tells us much about the meaning of prayer.

This Psalm shows prayer in extreme situations. Polite and pious words are insufficient. They are words of grief, anger and emptiness. There are no pretty words here. This prayer is at the extreme.

It is the kind of prayer that is passionate in its total honesty. To pray like this is to offer our desires and ourselves, whatever they may be, to God and to know that God loves us as we are.

It is a cry of one in exile, the kind of prayer that a lost prodigal would cry out: I want to go home!”

жання під час Великого посту.

Митрополит Антоній Блум так написав про блудного сина: «Це притча, яка є вираженням досвіду, який ми маємо в Тайні (Тайнстві) Сповіді. Бог прагне нашого повернення. Він плаче через наші зради Себе і нас. У момент, коли ми знову з'являємося, Він вибігає, щоб привітати нас. Ми виявляємо, що нас прагнуть, нас чекають і нас люблять любов'ю, яка ніколи не згасає. Нас зустрічає Отець, Який відкриває Свої обійми, кий не суддя, а Спаситель. Далі він зазначив, як часто кожен із нас є сином, який забрав свій спадок і розтринькав його. У сьогоднішніх молитвах це постійна тема: «скарбницю благодаті, яку Ти дав мені, я змарнував у своєму житті – у моїй глупоті я втратив багатства, які Ти дав мені. Я виснажений голодом, позбавлений моїх благословень і вигнаний від Твоєї присутності». (Ранкова молитва) Ця притча є однією з «Притч про радість бути знайденим і повернутися». Ця історія нагадує нам багато життєвих подій: бунт молодості, відчуження від сім'ї, гламур і блиск світського життя, наслідки залежностей, тепло втраченого сімейного кола та силу вітання додому.

Цього тижня нам так багато треба подумати. Великий піст – це час для всіх нас «повернутися додому». Більш-менш усі ми заблукали. Ісус дає нам образ Бога-Отця, який настільки відрізняється від того, про що багатьох із нас навчали. Він розповідає нам про люблячого батька, який вибігає нас зустріти. Він не вимагає, щоб ми повзли назад до Нього — Він вибігає і обіймає нас. Ми запрошені довіритись Його доброті та милосердю. Старший брат представляє всіх нас, хто думає, що може зробити це самостійно, усіх нас, хто може пишатися тим, яким життям ми живемо. Типи старших братів ніколи не можуть пізнати радості благодаті.

Частиною нашого спілкування з Христом є прийняття інших і спікльної радості з ними. Ніхто не виключений із Божої сім'ї. Читаючи цю притчу, я думаю, чи старший брат приєднався до свята. Чи вітав він свого брата вдома, чи сидів на вулиці, дуючись? Ісус не дає нам відповіді. Ми повинні самі прийняти рішення. Якщо ми вирішуємо піти на вечірку, ми приймаємо вітання Бога Отця до нас і Його вітання в Його сім'ї.

“I want to go home” is our prayer and desire during the season of the Great Fast.

Metropolitan Anthony Bloom wrote this about the Prodigal Son: “This is a parable which is an expression of the experience we have in the Mystery (Sacrament) of Confession. God longs for our return. He cries over our betrayals of Himself and of us. At the moment we reappear, He rushes out to greet us. We discover that we are longed for, we are awaited, and we are loved with a love that never diminishes. We are met with a Father Who opens His arms, Who is not a judge but a savior.

He went on to note how often each of us is the son who took his inheritance and squandered it. In today's prayers this is a constant theme: “the treasury of grace that You have given me, I have wasted in my life – in my foolishness I have lost the riches You have given me. I am wasted by hunger, deprived of my blessings, and exiled from Your presence”. (Morning Prayer) This parable is one of the “Parables of the joy of being found and returning.” The story reminds us of many life experiences: the rebellion of youth, alienation from family, the glamour and glitz of high living, the consequences of addictions, the warmth of a lost family circle, and the power of being welcomed back home.

There is so much for us to think about this week. The Great Fast is a time for all of us to “come back home.” More or less, we all have wandered off to a far country. Jesus gives us a picture of God the Father so different from what many of us have been taught. He tells us of a loving father who runs out to greet us. He does not demand that we crawl back to Him—He runs out and embraces us. We are invited to trust in His goodness and mercy.

The elder brother represents all of us who think that we can make it on our own, all of us who might be so proud of the kind of lives we are living. Elder brother types can never know the joy of grace. Part of our fellowship with Christ is receiving and rejoicing with others. No one is excluded from God's family.

Reading this parable, I wonder if the elder brother joined the celebration. Did he ever welcome his brother home, or did he stay outside in a pout? Jesus doesn't give us an answer. We have to make the decision ourselves. If we decide to go to the party, we accept God the Father's welcome to us and His welcome into His family.

Великий Канон св. Андрія Критського є найдовшим з усіх богослужень у нашій церкві і асоціюється з Великим Постом, адже його відправляють у церкві лише у перші чотири дні на початку Посту (з понеділка по четвер, на Велике Повечір'я), і на Вечірній у Четвер, 5-го тижня Великого Посту, коли він правиться повністю разом з читанням про життя св. Марії Єгипетської.

Жоден зі священних гімнів не може зрівнятися з цією монументальною працею, яку св. Андрій написав для власних медитацій. Жоден з них не містить такої обширної типології і стільки містичних тлумачень Писання Старого і Нового Завіту. Цей Канон можна навіть вважати “дослідженням Старого і Нового Завіту”. Іншими його вирізняльними ознаками є скорботне смирення, надія в Бога, складні і водночас чудові Тринітарні Доксології і гімни до Богородиці у кожній Пісні.

Канон - це своєрідний діалог св. Андрія і його душі. Наскрізною темою Канону є нагальна вимога змінити своє життя. Св. Андрій щоразу пригадає нам про його власну гріховність, яку він протиставляє Божій ласці і наводить буквально сотні добрих і поганих прикладів зі Старого і Нового Завітів, щоб “переконати себе” покаятися.

Канон - це стародавній літургійний гімн з дуже строгою формою. Він складається з дев'яти частин, кожна з яких називається “пісня”. Більшість канонів мають 8 пісень, нумеруються від 1 до 9, де 2 Пісня переважно опускається. Більшість покаяльних канонів містять усі 9 пісень, деякі канони мають лише 3 пісні, так як це є у Тріоді (звідси і назва – три оди, три пісні).

У кожному разі, усі Пісні мають ту саму базову форму. Кожна пісня розпочинається з Ірмосу, які переважно є співаними. В основі всіх Ірмосів лежать дев'ять біблійних кантів з Старого і Нового Завіту – їх можна знайти в додатку до будь-якого повного Псалтира. Після цього йдуть тропарі – короткі гімни, тематично пов'язані з каноном – вони є читані, а не співані. Після кожного тропаря співається приспів. У кінці кожної Пісні ми можемо співати ще один особливий гімн – Катавасію, або Ірмос, що був на початку.

Тропарі Великого Канону у всіх дванадцятьох Піснях зазвичай співають священники посередині церкви, а хор співає катавасію і Ірмос. Щодо поклонів, у нас існує багато традицій. Деякі люди поклоняються до самої землі, інші ж – хрестяться і тричі кланяються після Ірмосу і кожного тропаря.

Основні теми Великого Канону

Як ми маємо думати про своє життя?

З чого почну оплакувати вчинки окаянного життя мого? Який початок положу я, Христе, нинішньому ри-

The Great Canon of St Andrew, Bishop of Crete, is the longest canon in all of our services, and is associated with Great Lent, since the only times it is appointed to be read in church are the first four nights of Great Lent (Clean Monday through Clean Thursday, at Great Compline, when it is serialized) and at Matins for Thursday of the fifth week of Great Lent, when it is read in its entirety (in this latter service, the entire life of St Mary of Egypt is also read).

There is no other sacred hymn which compares with this monumental work, which St Andrew wrote for his personal meditations. Nothing else has its extensive typology and mystical explanations of the scripture, from both the Old and New Testaments. One can almost consider this hymn to be a “survey of the Old and New Testament”. Its other distinguishing features are a spirit of mournful humility, hope in God, and complex and beautiful Trinitarian Doxologies and hymns to the Theotokos in each Ode.

The canon is a dialog between St. Andrew and his soul. The ongoing theme is an urgent exhortation to change one's life. St Andrew always mentions his own sinfulness placed in juxtaposition to God's mercy, and uses literally hundreds of references to

good and bad examples from the Old and New Testaments to “convince himself” to repent.

A canon is an ancient liturgical hymn, with a very strict format.

It consists of a variable number of parts, each called an “ode”, number from one to nine. Most common canons have eight Odes, numbered from one to nine, with Ode 2 being omitted. The most penitential canons have all nine odes. Some canons have only three Odes, such as many of the canons in the “Triodion” (which means “Three Odes”).

In any case, all Odes have the same basic format. An “Irmos” begins each Ode. This is generally sung, and each Irmos has a reference to one of the nine biblical canticles, which are selections from the Old and New Testament, which can be found in an appendix in any complete liturgical Psalter (book of Psalms, arranged for reading in the services). A variable number of “troparia” follow, which are short hymns about the subject of the canon. These are usually chanted, and not sung. After each troparion a “refrain” is chanted. At the end of each Ode, another hymn, called the “Katavasia”, either the Irmos previously sung, or one like it is sung.

The troparia of the Great Canon in all its twelve Odes are usually chanted by the priest in the center of the church, with the choir singing the Irmos and Katavasia. There are varying traditions about bows and prostrations. Some prostrate and some make the sign of the cross and bow three times after the Irmos and each troparion.

Чеснота смирення

Глибоке смирення є однією з чеснот, яку найважче зрозуміти, вибрати та жити.

Оскільки бачення цієї чесноти знамальована для вас, не дивуйтеся, якщо виявите, що боретеся з нею. Правда полягає в тому, що кожен з нас прагне справжнього смирення у своєму житті на найглибшому особистому рівні віри. Однак спочатку нас часто відштовхує чеснота смирення через егоїзм і основну гріховність.

Дуже свята людина досягає смирення всім бажанням свого серця. Тому, коли ми починаємо уважно розглядати чесноту смирення, не дивуймося, якщо виявимо, що нам важко з нею внутрішньо. Не дивуйтеся, якщо ваше серце не відразу готове слідувати за чеснотою смирення. Це нормальна реакція. Насправді, коли ви почуваетесь неспокійно або невпевнено щодо різних аспектів смирення, це добре. Це добре, тому що тривога є ознакою того, що ви виявили сферу свого життя, яка потребує зростання. Будьте відкритими до цього.

Перший крок, який ви повинні зробити, якщо бажаєте йти шляхом до святості, це зрозуміти, що означає смирення. Але це нелегко! Але, щоб зрозуміти смирення треба багато благодаті. Тому, можливо, буде корисно почати з нагадування собі, що смирення є “матір’ю всіх чеснот” і є основою святого життя. Без смирення ви не можете отримати святість. Отже, перший крок — зрозуміти цю чесноту.

Однак, як тільки ви зрозумієте смирення, ви також зіштовхнетеся зі складним завданням прийняти його. Як було зазначено в попередньому розділі, насамперед розуміння, а потім вибір. Звичайно, набагато легше прийняти смирення, якщо ви бачите його як найважливіше благо, яке ви можете вибрати.

Коли ви зрозумієте смирення і згодом вирішите прийняти його, ви все ще можете боротися з ним. Це тому, що ви можете виявити, що ваші бажання не завжди збігаються з вашими намірами. Ви можете виявити, що ваше серце розривається між тим, чого ви повинні бажати, і тим, чого ви насправді бажаєте. Важко вибрати смирення, а не гордість. Однак ще важче бажати цього, коли ви його обираєте! Наш розум часто знає, що ми повинні робити, але наша плоть і невпорядковані бажання не завжди сприяють нам. Згадайте слова св. Павла: «Тож я відкриваю принцип, що коли я хочу чинити добре, чиню зле. Бо я насолоджуюсь законом Божим у своїй внутрішній сутності, але я бачу в моїх членах інший принцип, який воює проти закону мого розуму, беручи мене в полон закону гріха, який живе в моїх членах» (Римлянам 7: 21-23).

Незалежно від того, куди спрямовуються ваші бажання, сподіваюся, ви принаймні знаєте, що смирення є чеснотою і є чимось хорошим, чого ви повинні прагнути.

продовження на с. 7

The Virtue of Humility

Deep humility is one of the most difficult virtues to understand, choose and live. As the picture of this virtue is painted for you, do not be surprised if you find yourself struggling with it. The truth is that each of us desires true humility in our lives on the deepest personal level of faith. However, we are often initially turned off by the virtue of humility on account of selfishness and basic sinfulness. It takes a very holy person to long for humility with every passion and desire of their heart. Therefore, as we begin to look carefully at the virtue of humility, don't be surprised if you find yourself struggling with it interiorly. Don't be surprised if your heart is not immediately ready to follow along and love the virtue of humility. This is a normal reaction. In fact, when you find yourself uneasy or uncertain about various aspects of humility, this is good. It's good because the uneasiness is a sign that you have discovered an area of your life that needs growth. Be open to that.

The first step you must take, if you desire to walk down the path to holiness, is to *understand* what humility means. But that's not easy! Understanding humility takes grace. Therefore, it may be useful to begin by reminding yourself that humility is the “mother of all virtue” and is the foundation of holy living. Without humility, you cannot obtain holiness. So the first step is to understand this virtue. However, once you understand humility, you will also be faced with the difficult challenge of *embracing* it. As outlined in the previous chapter, understanding comes first, then choosing. Of course, it's much easier to choose to embrace humility when you see it as the most foundational good that you can choose.

When you come to understand humility and subsequently make the choice to embrace it, you may still struggle with it. This is because you may discover that your *desires* do not always line up with your *intentions*. You may find your heart torn between what you *should* desire and what you actually *do* desire. It is hard to choose humility over pride. However, it's even harder to desire it as you choose it! Our minds often know what we should do, but our flesh and disordered desires do not always follow along. Recall the words of St. Paul, “So, then, I discover the principle that when I want to do right, evil is at hand. For I take delight in the law of God, in my inner self, but I see in my members another principle at war with the law of my mind, taking me captive to the law of sin that dwells in my members” (Romans 7:21-23).

Regardless of where your desires are drawn, hopefully you at least know that humility is a virtue and is something good you must seek. Humility is a cure for selfishness and will help to clarify your thinking so that you can more fully entrust yourself to God and His holy will.

As you begin looking at the virtue of humility, it is important to make a conscious choice. You may find that, as you read this chapter, the virtue of humility seems more like an ideal lived by the saints than a virtue that you can actually obtain. If that is your experience as you read this chapter, do not worry. Do not get discouraged by the high calling of humility. Rather, allow this glorious virtue to leave you hopeful and encouraged as you discover the areas in your life that need spiritual growth.

Taken from...*My Catholic Life!*

16 лютого 2025

ЛУКИ 15:11-32

Неділя Блудного Сина

February 16, 2025

LUKE 15:11-32

SUNDAY OF THE PRODIGAL SON

БОГ ХОЧЕ, ЩОБ МИ ПОВЕРНУЛИСЯ ДО НЬОГО

Одного разу наш Господь Ісус Христос розповів історію. Він розповів про чоловіка з двома синами. Одного разу молодший син попросив у батька багато грошей. Він взяв гроші і пішов з дому. Він поїхав далеко і змарнував усі гроші, які дав йому батько.

Незабаром він витратив всі гроші і, навіть, не мав що їсти. Тоді молодший син влаштувався годувати свиней. Він був такий голодний, що їв те, що їли свині.

Працюючи, він згадав, що слуги в будинку його батька важко працювали, але мали багато їжі. Він подумав про себе: «Я піду й скажу батькові, що мені шкода, що я згрішив і витратив його гроші. Тоді я попрошу його найняти мене як одного зі своїх слуг». Одразу він рушив до свого дому.

Коли він був ще далеко, його побачив батько. Він так зрадів, побачивши сина, що підбіг до нього, обійняв і поцілував. Син сказав батькові, що шкодує про те, що він зробив, і що він більше не заслуговує називатися сином свого батька. Але батько так зрадів, побачивши сина! Він попросив слуг одягнути юнака в найкращий одяг. Він сказав їм приготувати бенкет на честь повернення сина. Це був дуже щасливий час у тому будинку!

Коли старший син прийшов із поля й дізнався, що відбувається, то розлютився. Батько вийшов поговорити з ним. Але старший син сказав: «Я багато працював для вас усі ці роки, і ви жодного разу не влаштували мені вечірку. Це несправедливо, що мій брат, який втік і даремно витратив ваші гроші, отримує все це, лише за те, що він повернувся!»

Але батько сказав: «Сину, ти завжди зі мною, і все, що моє, теж твоє. Але ми святкуємо, бо твій загублений брат повернувся додому, де йому і місце!»

Як ти гадаєш?

1. Скільки синів було у чоловіка з розповіді ?
2. Чого на початку хотів молодший син від батька?
3. Цю історію часто називають притчею про блудного сина. Слово блудний означає марнотратний. Що втратив молодший син?
4. Що він хотів сказати батькові, коли повернувся додому?
5. Чи був батько радий побачити сина, коли той повернувся додому?
6. Чи був радий старший брат побачити брата?
7. Коли ми грішимо, ми подібні до молодшого сина. Бог подібний до батька. Він дуже щасливий, коли ми повертаємося до Нього і кажемо, що нам шкода. Він прощає нам!

GOD WANTS US TO COME BACK TO HIM

One time, our Lord Jesus Christ told a story to teach a lesson. He told about a man with two sons. One day, the younger son asked his father for a lot of money. He took the money and left his home. He traveled far away and wasted all the money his father gave him.

Soon after that, there was not enough food in the land. So, the younger son got a job feeding pigs. He was so hungry that he wanted to eat the pigs' food. He worked hard, but was still hungry.

As he worked, he remembered that the servants at his father's house worked hard but had plenty of food. He thought to himself, "I will go and say I am sorry to my father for sinning and wasting his money. Then I will ask him to hire me as one of his servants." Right away, he started towards his home.

While he was still far away, his father saw him. He was so glad to see his son that he ran to him and hugged him and kissed him. The son told

his father he was sorry for what he had done, and that he did not deserve to be called his father's son anymore.

But the father was so happy to see his son! He asked the servants to dress the young man in the best clothes. He told them to prepare a feast to celebrate the son's return. It was a very happy time in that house!

When the older son came in from the field and found out what was happening, he got angry. His father came out to talk with him, to ask him to join the party. But the older son said, "I have worked hard for you all these years and you didn't give me a party. It's not fair that my brother, who ran off and wasted your money gets a party, now, just for coming back!"

But the father said, "Son, you are always with me and everything that is mine is yours, too. It is right for us to celebrate now, though, because your lost brother has found his way back home, where he belongs!"

WHAT DO YOU THINK?

1. How many sons did the man in the story have?
2. At the beginning what did the younger son want from his father?
3. This story is often called the Parable of the Prodigal Son. The word prodigal means wasteful. What did the younger son waste?
4. What did he want to tell his father when he went back home?
5. Was the father happy to see his son when he went back home?
6. Was the older brother happy to see his brother?
7. When we sin, we are like the younger son. God is like the father. He is very happy when we come back to Him and say that we are sorry. He forgives us!

INTENTIONS

SUN FEB 16TH —MARTYRS PAMPHILIUS & OTHERS/SUNDAY OF THE PRODIGAL SON

LEAVE TAKING OF ENCOUNTER

7:15 AM - Morning Matins / Утреня

7:30 AM - Divine Liturgy (Eng.)

9:30 AM - Divine Liturgy (Ukr.)

11:30 AM - Divine Liturgy (Ukr.)

6:00 PM - Divine Liturgy (Ukr.)

MON FEB 17TH GREAT MARTYR THEODORE OF TYROTH

9:00 AM - Divine Liturgy

TUES FEB 18TH - HIEROMARTYR LEO, POPE OF ROME

9:00 AM - Divine Liturgy

WED FEB 19TH — APOSTLE ARCHIPPUS

9:00 AM - Divine Liturgy

THURS FEB 20TH - VENERABLE LEO OF CATANIA

9:00 AM - Divine Liturgy

FRI FEB 21ST—VENERABLE TIMOTHY OF SYMBOLA

9:00 AM - Divine Liturgy

SAT FEB 22ND - DISCOVERY OF THE RELICS OF THE MARTYRS OF EUGENIUS

1ST ALL SOUL SATURDAY

9:00 AM—Divine Liturgy

5:00 PM - Vespers

SUN FEB 23RD —HIEROMARTYR POLYCARP OF SMYRNA

MEATFARE SUNDAY (OF THE FEARFUL JUDGEMENT)

7:15 AM - Morning Matins / Утреня

7:30 AM - Divine Liturgy (Eng.)

9:30 AM - Divine Liturgy (Ukr.)

11:30 AM - Divine Liturgy (Ukr.)

6:00 PM - Divine Liturgy (Ukr.)

PRAY FOR THE SICK - Timothy & Rostyslava Reay, Matthew Mulyk, JoAnn Szwed Maldonado, Mykola, Steven, Sean, Fr Walter, Maria, Andrea Kawka, Mary Spearman, Laura, Lucille Maryniw, Anna Hajduk, Mark Lawrin, Marta Stadnyk, Cyrus, Faith, Reed Meersman, Irena & John Skrypnyk, Mary Papinko, Max & Valentina, Laurtaire, James Styokes, Kathaleen, Susan, Fr. Michael Bliszcz, Debbie Cerkowniak, Barb Floyd, Connie Berhodth, Langan Fam, pray for the soldiers fighting for justice, pray for the families that have been separated from each other; pray for peace in the world, pray for bread for the hungry, protection for our children, wisdom for our youth and pray for the sick and shut ins of the parish.

CANDLES FOR FEBRUARY 2025

Memorial Candles

*In loving memory of Maria Durbak
(Durbak & Proczko Families)

*In loving memory Maria & Volodymyr
(Sabetskii Family)

Perpetual Oil Lamp

* Available

Lady of Hoshiw Shrine

* Available

* Available

* Mother of God Shrine

*In loving memory of my two sisters Millie Crowhurst and Olga Barnas (Lorraine Zubrycky)

* Help everyone becoming a citizen perform well on their test

Iconostas Icon Vigil

Christ the Teacher

* Available

* Available

Mother of God

*In loving memory Ivan, Stefania, Yuriy, Emilia, Stefan, Kateryna, Olha, Myroslava, Hanna & Sofia (L Shevchuk)

* In loving memory of John Pelesh on what would be their 50th wedding anniversary (Diane Pelesh)

St. Joseph the Betrothed

* Health & Blessings for Hanna, Lyuba, Yuriy, Orest & Orysia (L Shevchyk)

* Help us remember we are children of God

St. Nicholas the Wonderworker

* Help this Lent be filled with Love and Joy

* Available

Our Lady of Protection

* Available

* Available

Пам'ятайте

****Перша п'ятниця кожного місяця 6:30 веч відбудуться нічні чування**

**** Біблійне коло відбуватиметься що середи о 6:30 веч. (за лекціями Дівіна).**

**** Кожен останній четвер місяця в 7 веч капличці збирається спільнота "Матері в молитві".**

данню? Але, як Милосердний, подай мені відпущення провин. (Пісня 1.1)

Бажання змінитися – діалог з душею

Прийди, окаянна душе, з тілом своїм, сповідайся Сотворителеві всього й покинь нарешті колишню нерозсудливість, і з каяттям принеси Богові сльози. (Пісня 1.2)

Усвідомлення реальності

Наближається, душе, кінець, наближається, а ти не дбаєш, не готуєшся: час скорочується; устань, близько при дверях Суддя; як сон, як цвіт, минає час життя: нащо ми живемо в суєті? (Пісня 4.2)

Як правильно молитися – моління і благання до Господа

Ти — Пастир Добрий; віднайди мене, вівцю, і заблуканого не відкинь мене. (Пісня 3.5)

Приклади зі Старого і Нового Заповіту про праведність і гріховність, щоб її уникнути

Не зробися стовпом соляним, душе, повернувшись назад, нехай настрашить тебе приклад содомлян; на висоті, де Сігор, спасайся. (Пісня 3.5).

Зі Старого Завіту всіх привів я тобі, душе, для прикладу; переймай боголюбиві вчинки праведних, а гріхів людей лукавих уникай. (Пісня 8). ♦

General Themes of the Great Canon.

How we should think about ourselves

Where shall I begin to lament the deeds of my wretched life? What first-fruit shall I offer, O Christ, for my present lamentation? But in Thy compassion grant me release from my falls. (Ode 1.1)

Desire to change - dialogue with the soul

Come, wretched soul, with your flesh, confess to the Creator of all. In the future refrain from your former brutishness, and offer to God tears of repentance. (Ode 1.2)

Recognizing Reality

The end is drawing near, my soul, is drawing near! But you neither care nor prepare. The time is growing short. Rise! The Judge is at the very doors. Like a dream, like a flower, the time of this life passes. Why do we bustle about in vain? (Ode 4.2)

How to pray - Laments and supplications to God

Thou art the Good Shepherd; seek me, Thy lamb, and neglect not me who have gone astray. (Ode 3.5)

Old Testament and New Testament examples of righteousness and unrighteousness, for the purpose of emulation or avoidance.

Do not be a pillar of salt, my soul, by turning back; but let the example of the Sodomites frighten at the height where Sihor is, be saved. (Ode 3.5)

I have reviewed all the people of the Old Testament as examples for you, my soul. Imitate the God-loving deeds of the righteous and shun the sins of the wicked. (Ode 8). ♦

Motanka workshop

2249 W Superior St,
Chicago, IL, United
States, Illinois 60612

Join the Motanka workshop led by Olha Verbytska on February 22nd at 11 am.

All the materials are provided. The cost is \$65.

Motankas (Мотанка) are ancient Ukrainian family talismans. They are the symbol of prosperity, goodness and hope. Then first knotted dolls appeared about 5,000 years ago, and represented the unity of the family and deep connection between multiple generations.

The name "motanka" comes from the word "motaty" (to wind) ie. to make a knotted doll out of fabric, without using a needle and scissors.

Motanka served as a talisman of human destiny and our ancestors believed that destiny cannot be pierced or cut.

Generally, dolls were in the shape of a human figure, usually a woman or a child, and were made from pieces of fabric from old clothes of family members connected by knots.

Each doll was unique and made with only good intentions and sincerity as it was believed that it has the power and will to act as a protector of a household and its inhabitants.

СПОНСОРИ SPONSORS

UKETOBERFEST – 2024
17-18 серпня

EXCLUSIVE
SPONSOR

Selfreliance

Federal Credit Union

PLATINUM
SPONSORS

**AMERICAN FAMILY
INSURANCE**

Julia Skuibida Agency Inc
(773) 235-9900

5051 N. Cumberland Ave., Norridge, IL 60706

DOLYNKA.COM

MASTER BRICK
RESTORATION INC.

DIAMOND
SPONSORS

THE ACEVEDO TEAM

**ФУНДАЦІЯ
«СПАДЩИНА»**
БАНКУ «ПРИКОСТА»

REGENCY PLAZA
5050 N CUMBERLAND AVE,
NORRIDGE, IL
YOUR NEXT DOOR NEIGHBORS

Des Plaines
Family Dentistry

ANGEL SMILE
DENTAL CARE

**Magic
Jug**

TRUCK COUNTRY

FAMILY OWNED SINCE 1956

Natalia Olson

TETUANA
PHOTOGRAPHY

PASTOBOLA
S
FLOWERS

AZ Plumbin LLC

Professional, Licensed & Insured
#055-044574
773-742-1492

**MK Electric
Services**

ВІДВІДИНИ ХВОРИХ

Просимо повідомити парафіяльних отців про потребу відвідин хворих у лікарнях чи вдома.

VISITATION OF THE SICK

Please contact our parish clergy when a family member requests a hospital or home visitation.

СТАНЬТЕ ЧЛЕНАМИ ПАРАФІЇ СВ. ЙОСИФА ОБРУЧНИКА!

Аплікаційні форми для заповнення можна взяти в церковній канцелярії тел: 773 625 4805.

BECOME A MEMBER OF ST. JOSEPH THE BETROTHED CHURCH!

Parish membership forms are available at our church office, telephone number: 773 625 4805.